

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 118.

Anden Session.

37te Møde.

Onsdagen den 27de November.

(Fortsat).

Bregendahl: Det ærede Thing vil erindre, at i det Lovforslag om samme Gjensstand, som i forrige Session forelaae Thinget, indeholdtes ingen Bestemmelse, som den nærværende § 3; der var vel en § 3 i Lovforslaget, men den var af et ganske andet Indhold, idet den gik ud paa, at, naar der skulde blive Spørgsmaal om Omflytning af de allerede til et vist bestemt Straffested hændte Fanger, saa skulde dette ordnes ad Lovgivningens Vej; det gik altsaa i den modsatte Retning. Det ærede Udvalg har nu efter sin Betænkning vel ikke yttret sig imod den nærværende § 3, men det har heller ikke i sin Betænkning yttret sig med nogen synderlig Forskjærlighed for den, thi idet Udvalget siger, at det Intet har fundet at erindre mod § 2, siger det om § 3 kun, at ifølge de i Motiverne anførte Grunde maa det ogsaa med Hensyn til § 3 slutte sig til Udkastet. De Grunde, som ere anførte i Motiverne, og som den ærede Ordfører nu kortelig gjentog, kan man dele i to Classer, deels de Grunde, som kunne anføres for at indrømme Justitsministeren eller Administrationen Bemyndigelse til i enkelte Tilfælde at forflytte en allerede dømt Fange fra den Straffeanstalt, hvorpaa Dommen lyder, eller i hvilken han efter den ham overgaaede Dom skal udsone Straffen, til en anden, og deels de Grunde, som kunde tale for, at indrømme Justitsministeren en slig Myndighed til almindelighed at omflytte et større Antal Fanger. De Grunde, som ere anførte i Motiverne til Lovudkastet for Omflytning af nogle enkelte Fanger, er det, som er anført i Motiverne med Hensyn til det Ønskelige for Administra-

tionen i, deels at kunne concentrere ganske unge Forbrydere i enkelte Straffeanstalter, og deels at kunne henflytte meget farlige Forbrydere fra den ene Straffeanstalt til den anden. Men af de Grunde, som kunne gjøre det ønskeligt, at der i enkelte Tilfælde have en saadan Bemyndigelse for Administrationen til at forandre den vedkommende Forbryder overgaaede Dom, af saadanne Grunde synes jeg ikke, at man skulde give en almindelig Omflyttelses Tilladelse; det, som taler for en almindelig Omflytnings Tilladelse, det er fornemmelig det; at det saaledes er Administrationen muligt at kunne henflytte Fangerne af det ene Kjon til een Straffeanstalt, og Fangerne af et andet Kjon til en anden Straffeanstalt, og at det kunde være ønskeligt aldeles at inddrage de ganske smaa Straffeanstalter. Vi have nu ikke andre ganske smaa Straffeanstalter end netop Møens, og maaskee man under denne Category ogsaa kunde henføre Straffeanstalten i Dvense. Men jeg troer, at ingen af disse to Foranstaltninger, enten at hændre alle Fanger af eet Kjon til een eller hoist to Straffeanstalter, eller den Foranstaltning, at nedlægge allerede bestaaende Straffeanstalter, er af en saadan Bessaffenhed, at den bør være aldeles overladt til Administrationen. Jeg troer, at det i høieste Maade maa være den lovgivende Magts Sag at see til ved saadanne Foranstaltningers Foretagelse. Det erkjendes ogsaa i Motiverne selv, at det, som i saa Henseende ønskes opnaaet ved § 3, er lidt mindre Uleilighed, idet der staaer, at, naar Sen vedtages, kunne saadanne Foranstaltninger skee ad Administrationens Vej, naar det beleilige Tidspunkt kommer, men jeg seer ikke, at Uleiligheden var saameget stor, om Administrationen, naar det beleilige Tidspunkt var kommet, forelagde et Lovforslag derom. Der kan navnlig være Spørgsmaal om for-